Lieta Nr. C29522415

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 3.septembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Mikulāne
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērniem.

Aprakstošā daļa

2015.gada 25.maijā /pers. A/ cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērniem, kurā norādīts, ka /pers. B/ nepiedalās savu bērnu /pers. C/ un /pers. D/ uzturēšanā un audzināšanā.

Pamatojoties uz Civillikuma 177., 179.pantu, Ministru kabineta 2003.gada 1.jūlija noteikumu Nr.348 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.1. un 2.2.punktu, Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumiem Nr.1096 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi", prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas uzturlīdzekļus /pers. C/ un /pers. D/ uzturam 90 EUR apmērā katram ik mēnesi līdz bērnu pilngadības sasniegšanai.

Rakstveida paskaidrojumus par celto prasību atbildētāja /pers. B/ tiesai nebija iesniegusi.

Ņemot vērā to, ka neviena no pusēm nebija lūgusi izskatīt lietu tiesas sēdē, tiesa uzskatīja par iespējamu izskatīt lietu rakstveida procesā, par ko pusēm 2015.gada 15.jūlijā tika paziņots Civilprocesa likuma 56.panta piektajā daļā noteiktajā kārtībā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka maza apmēra prasība ir pamatota un apmierināma.

No lietas materiālos esošajām dzimšanas apliecību /numuri/ kopijām (lietas 13.-14.lapa) redzams, ka /datums/dzimis /pers. D/, bet /datums/dzimis /pers. C/, kuru vecāki ir /pers. E/ un /pers. B/.

No lietas materiālos esošās Rīgas bāriņtiesas 2014.gada 25.novembra lēmuma Nr.1?6/2769 noraksta kopijas (lietas 16.-19.lapa) izriet, ka 2014.gada 25.novembrī Rīgas bāriņtiesa nolēma nodibināt aizbildnību /pers. C/ un iecelt /pers. A/ par /pers. C/ aizbildni.

No lietas materiālos esošās Rīgas bāriņtiesas 2015.gada 18.marta lēmuma Nr.1?6/548 noraksta kopijas (lietas 20.-22.lapa) izriet, ka 2015.gada 18.martā Rīgas bāriņtiesa nolēma nodibināt aizbildnību /pers. D/ un iecelt /pers. A/ par /pers. D/ aizbildni.

Līdz ar to tiesa konstatē, ka aizgādību pār nepilngadīgajiem /pers. C/ un /pers. D/ īsteno prasītāja /pers. A/.

Saskaņā ar Civillikuma 177.panta otro daļu aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās.

Civillikuma 179.panta panta pirmā un otrā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 194.panta otro daļu, ja vecākam atņemtas aizgādības tiesības ar spēkā stājušos tiesas spriedumu (200.p.), viņam saglabājas pienākums uzturēt bērnu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka aizgādības tiesību pārtraukšana vai atņemšana un aizbildnības nodibināšana neatbrīvo vecākus no viņu pienākuma dot uzturu saviem bērniem.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Lai gan prasības pieteikumā ir pieteikts lūgums izprasīt Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai ziņas par atbildētājas darbavietu un gūtajiem ienākumiem, kā arī iegūt Valsts vienotajā datorizētajā zemesgrāmatā ziņas par atbildētājas īpašumā esošajiem nekustamajiem īpašumiem, tiesa atzīst, ka strīdu ir iespējams izšķirt, nepieprasot minētās ziņas, jo vecāka pienākums nodrošināt bērnam uzturlīdzekļus minimālajā apmērā ir absolūts un tas nav saistāms nedz ar vecāka spējām dot uzturu, nedz ar viņa mantas stāvokli, līdz ar to prasītājas lūgumā norādītajām ziņām nav nozīmes strīda izšķiršanai.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" minimālais uzturlīdzekļu apmērs, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt, bērnam līdz septiņu gadu vecumam ir 25% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet bērnam no septiņu līdz 18 gadu vecumam – 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" minimālās mēneša darba algas apmērs no 2015.gada 1.janvāra ir 360 EUR.

Līdz ar to minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam līdz septiņu gadu vecumam ir 90 EUR.

Pierādījumi tam, ka atbildētāja kopš prasības celšanas būtu maksājusi uzturlīdzekļus dēlu uzturam vismaz Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā, lietas izskatīšanas gaitā netika iesniegti.

Ņemot vērā minēto, kā arī nepilngadīgo bērnu intereses, tiesa atzīst, ka no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājai /pers. A/ piedzenami uzturlīdzekļi /pers. C/ un /pers. D/ uzturam 90 EUR apmērā katram ik mēnesi, bet ne mazāk kā 25% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērnu septiņu gadu vecuma sasniegšanai un ne mazāk kā 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas no bērnu

septiņu gadu vecuma sasniegšanas, sakot no 2015.gada 25.maija līdz bērnu pilngadības sasniegšanai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Tādējādi saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu, 35.panta pirmās daļas 3.punktu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu no /pers. B/ par labu valstij piedzenama valsts nodeva 321,14 EUR (320,10 EUR + 4% no (180 EUR * 12 mēneši) - 2134 EUR)) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma noraksta un tiesas paziņojumu piegādāšanu un izsniegšanu (četri sūtījumi) 6,26 EUR apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, 97., 193. un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

maza apmēra prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus bērnu /pers. D/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 90 EUR (deviņdesmit *euro* un 00 centi) apmērā katram ik mēnesi, bet ne mazāk kā 25% (divdesmit pieci procenti) no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērnu septiņu gadu vecuma sasniegšanai un ne mazāk kā 30% (trīsdesmit procenti) no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas no bērnu septiņu gadu vecuma sasniegšanas, sakot no 2015.gada 25.maija līdz bērnu pilngadības sasniegšanai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 321,14 EUR (trīs simti divdesmit viens *euro* un 14 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,26 EUR (seši *euro* un 26 centi) apmērā.

Pēc valsts ienākumos piedzenamo tiesas izdevumu samaksas samaksu apliecinošie dokumenti nekavējoties jāiesniedz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, 2015.gada 3.septembra, Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Mikulāne